

B. Danh

~~VCD 114~~

4/63

VCD 252

NLF FILE

TÀI LIỆU/HỒ TÀI

SUBJ

VCD

00252

DATE

SUB-CAT

4/63

DỪNG-KHI CÁCH-MẠNG

I. SUỐT ĐỜI HY SINH PHẦN ĐẦU CHO CÁCH MẠNG

1. Dùng khí cách mạng là gì và quan trọng thế nào?

Nhiệm vụ cách mạng của Đảng và nhân dân ta ở miền Nam là đấu tranh đánh đổ đánh đổ đế quốc phong kiến, hoàn thành cuộc cách mạng dân tộc dân chủ nhân dân, thực hiện thống nhất nước nhà, tạo điều kiện đưa cả nước Việt nam ^{tiến} lên xã hội chủ nghĩa. Đó là sự nghiệp vô cùng quang vinh, vĩ đại.

Nhưng muốn đạt được mục đích ấy, phải trải qua một cuộc đấu tranh lâu dài gian khổ. Hiện nay Mỹ - Diệm đang nắm quyền thống trị ở miền Nam. Chúng dùng chính quyền quân đội, công an, cảnh sát, nhà tù để khủng bố hàng

tiêu diệt phong trào cách mạng của nhân dân ta và duy trì nền thống trị độc tài hung bạo của chúng. Phong trào cách mạng càng lên cao, chính quyền của địch càng bị uy hiếp và sắp đến ngày bị đánh đổ thì Mỹ-Diệm càng lồng lộn điên cuồng, ra sức khủng bố bắt giết nhân dân để cứu vãn cái chết của chúng. Chúng sẽ không bao giờ từ bỏ chính quyền và để đường lối phục cách mạng.

Muốn vượt qua những cơn thử thách gay go trong lúc đấu tranh với quân thù để giành thắng lợi, người cộng sản và chiến sĩ cách mạng phải có dũng khí cách mạng thật cao và thật vững.

Dũng khí cách mạng là một yếu tố có tính chất quyết định hết sức quan trọng và cần thiết đối với tất cả mọi đảng viên và mọi người cách mạng. Không có dũng khí cách mạng thì không thể làm cách mạng, cũng không thể giành được

thăng lợi cuối cùng.

Đứng khi cách mạng, nói một cách tóm tắt là: "Giàu sang không quyền rủ, đói không chuyền lay, uy vũ không khuất phục?" Câu ấy có nghĩa là dù khó khăn gian nguy đến mấy, người đảng viên, người cách mạng cũng phải một mực trung thành với Đảng, với nhân dân, Kiên trì cách mạng đến cùng, Kiên quyết suốt đời hy sinh phấn đấu cho cách mạng, cho Đảng.

2. Suốt đời phấn đấu cho cách mạng, cho Đảng là thế nào?

Suốt đời phấn đấu cho Đảng, cho cách mạng là tiêu chuẩn cao nhất của người cộng sản, người cách mạng. Đó là tinh thần đấu tranh liên tục không ngừng không bao giờ mệt mỏi của những chiến sĩ cách mạng. Trong cuộc đời của mình, không kể lúc nào hay ở đâu lúc thuận lợi hay khó khăn, lúc phong trào

lên hay xuống, lúc sung sướng hay khổ
cực - trong tất cả mọi trường hợp người
chiến sĩ cách mạng không nửa chừng
bỏ dở, không xa rời đội ngũ, không
trốn tránh nhiệm vụ.

Trong lúc đang hoạt động, trước sự
khủng bố, kiểm soát gắt gao của
địch nhất định gặp nhiều khó khăn,
gian khổ, có lúc đứt liên lạc với cấp
trên, có lúc mất cơ sở, anh em đồng
chi bị bắt hết chỉ còn một mình ta
tuông đấu với địch. Có những lúc đi
lại khó khăn phải treo đào lại suối
băng núi xuyên rừng, thúc khuya dậy
đêm, giải nắng dầm mưa. Có những
lúc ăn đói mặc rách, thiếu thốn mọi
bề, đau ốm bệnh tật, trong những
lúc ấy người cách mạng không nản
hối sờn lòng, kiên trì chịu đựng
gian khổ, tìm mọi cách vượt khó
chấn phấn khởi làm tròn nhiệm vụ

Trong lúc bị bắt bớ, tra tấn, chém giết, khi đứng trước quân thù, người cách mạng vẫn không hề nao núng kiên quyết giữ vững lòng trung thành với cách mạng, không đầu hàng phần bội, làm tay sai cho địch, Trong lúc ở tù, mặc dù địch ngăn cấm, đàn áp, dọa dẫm, vẫn không bỏ tay chịu khuất phục, mà tìm mọi cách để hoạt động, đấu tranh, ra sức học tập rèn luyện.

Trong lúc ra khỏi tù, quyết không gớm địch, không run sợ trước sự khủng bố đàn áp của địch, không chần chừ nằm im.

Trái lại phải tìm mọi cách tuyên truyền giáo dục tổ chức quần chúng, lãnh đạo quần chúng đấu tranh, đồng thời tìm mọi cách liên lạc với Đảng.

Tóm lại, vô luận trong hoàn cảnh nào người cách mạng cũng phải kiên trì phấn đấu đến cùng.

Trong thực tế đấu tranh cách mạng

của Đảng và nhân dân ta, bên cạnh những người luôn luôn nêu cao gương dũng cảm phấn đấu kiên trì liên tục và suốt đời cho cách mạng, cũng có một số người không làm đúng như thế. Có người khi thấy phong trào phát triển thuận lợi thì tham gia hăng hái tích cực, nhưng khi cách mạng gặp khó khăn, phong trào bị khủng bố, tạm thời lùi xuống, thì hoang mang dao động, xin nghỉ việc hoặc tự động rút khỏi hàng ngũ. Cũng có những người trong khi hoạt động, thiếu ăn, thiếu mặc đau ốm bệnh tật, ở lại khó khăn thì than van kêu ca, bi quan tiêu cực, không tích cực hăng hái. Có một số người khi bị bắt bớ, tra tấn, tính mệnh bị uy hiếp thì khai báo đầu hàng, thậm chí còn người phần bội làm tay sai cho địch. Có người khi ra khỏi tù lúc nghĩ đến những ngày tra tấn rùng rợn, lúc nghĩ đến

những cảnh giam cầm đầy dọa trong tù
lúc thấy trước mắt mình địch vẫn khùng
bà nhân dân cáo giết, sợ mình bị bắt lại
thì không dám hoạt động, v.v...

Tất cả những tư tưởng và hành động
ấy đều sai lầm. Mặc dù dưới những mức
độ khác nhau, họ đều không giữ vững
tinh thần kiên trì, liên tục suốt đời phân
đấu. Nguyên nhân sâu xa nhất của
những sai lầm ấy là tư tưởng tham sợ
sợ chết, không biết đặt lợi ích của Đảng
của cách mạng trên hết, không có
quyết tâm hy sinh lợi ích cá nhân
để phục tùng cho cách mạng.

3- Vì sao phải hy sinh lợi ích cá
nhân cho cách mạng?

Hy sinh lợi ích cá nhân cho cách mạng
là một trong những tiêu chuẩn phẩm
chất cao nhất của những chiến sĩ
cách mạng. Một khi ta đã tự
nguyện tham gia

cách mạng, hoặc gia nhập Đảng, điều cần xác định đầu tiên là phải kiên quyết hy sinh cho cách mạng. Nếu tự thấy mình không có đủ tinh thần quyết tâm hy sinh cho cách mạng, thì tốt hơn là đừng làm cách mạng.

Đấu tranh cách mạng là một cuộc đấu tranh giai cấp giữa địch và ta. Làm cách mạng là đấu tranh sống chết với quân thù. Người đảng viên, người cách mạng lại phải đi tiên phong trong cuộc đấu tranh quyết liệt ấy. Hiện nay trong cuộc đấu tranh chống Mỹ-Diệm là kẻ thù hung bạo và tàn ác nhất của dân tộc ta để giành quyền sống, người cách mạng không tránh khỏi hy sinh.

Có những điều hy sinh có tính chất thường, như phải chịu đựng khó khăn gian khổ trong lúc hoạt động, hoặc có lúc phải xa gia đình, xa cha mẹ, xa vợ con thân yêu của mình; hoặc có

lúc ta bị lộ, quân thù sẽ khủng bố, dây kéo gia đình ta, làm cho gia đình ta bị đời khổ, điều đúng. Tuy những sự hy sinh ấy là thông thường, nhưng cũng có tình thân hy sinh chiến đấu cao cả mới vượt qua được. Những cái hy sinh cao nhất, nghiêm trọng nhất là ta có thể bị bắt bớ, bị tra tấn bằng mọi cực hình và cũng có thể bị quân thù bắn giết, tính mệnh ta không còn nữa. Trong lúc này có thể có hai ý nghĩ: hoặc đầu hàng kẻ thù, hoặc kiên quyết hy sinh. Người chiến sĩ càng sẵn người cách mạng chân chính chỉ có một ý nghĩ: kiên quyết hy sinh cho cách mạng. Dù tính mệnh ta không còn, nhưng Đảng và cách mạng cần ta chết, thì ta không một chút tính toán hơn thiệt, không một chút mưu mô trừ trừ, do dự, tránh

trở, hoặc đưa cho người khác. Ta
sẵn sàng sống tự nguyện hy sinh tất
thảy cho cách mạng.

Vì sao phải làm như thế?

Có hai lý do sau đây:

a) Cả hy sinh mới giành được
giải phóng

Hiện nay chỉ trừ ban người bám đất
đề quốc Mỹ, làm tay sai cho Mỹ phần
lợi quyền lợi nhân dân và dân tộc không
một người nào muốn làm thân trâu
ngựa nhục nhã cho Mỹ. Diệt dè rồi đi
đến bị diệt vong. Ai ai cũng muốn cho
miền Nam được giải phóng, cho Tổ quốc
được thống nhất, cho cả nước tiến lên
con đường tươi sáng mà hiện nay miền
Bắc đang thực hiện là chủ nghĩa xã
hội, bước đầu của chủ nghĩa cộng sản,
ước mơ vĩ đại hàng mấy chục
năm nay của nhân dân ta.

Nhưng muốn đi đến tương lai tươi
sống

ấy nhất định không thể chờ một sự may mắn nào. Thắng lợi của sự nghiệp giải phóng không bao giờ tự nó đến với nhân dân ta. Phải đấu tranh mới giành được. Trong đấu tranh, nhất định phải có hy sinh đổ máu. Lịch sử đấu tranh cách mạng từ trước đến nay của nhân dân ta trong bất cứ thời kỳ nào, đã chứng minh rằng: nếu không có một số người phải hy sinh trong đấu tranh chống lại quân thù, thì không thể giành được giải phóng.

Hàng trăm hàng ngàn đảng viên cộng sản và những người yêu nước phải chịu cảnh đầu rơi máu chảy suốt ba năm thời kỳ của thúc dân Pháp, nhất là trong các cuộc khởi nghĩa Xô viết Nghệ-an (1930) Nam Kỳ (1940)... mới đưa C.M. thống nhất đến thành công. Hàng ngàn hàng vạn đảng viên cộng sản và nhân dân ta phải chịu... chết hoặc hy sinh hàng ngàn lý mạng hàng triệu nhà cửa

bị tiêu hủy, tàn phá, mới đưa kháng chiến đến thắng lợi, giải phóng mới được một nửa nước ở miền Bắc. Hiện nay trong cuộc đấu tranh chính trị ở miền Nam, hàng ngàn người đã bị giết chết, hàng vạn người đang bị tra tấn giam cầm, mới giữ vững và phát triển được phong trào cách mạng ở miền Nam. Rồi đây nhân dân ta, Đảng ta phải chịu đựng nhiều hy sinh nữa mới giải phóng được nhân dân ta khỏi nanh vuốt của Mỹ, Diệm.

Những bài học cách mạng ấy dạy chúng ta rằng: Không phải chúng ta hy sinh để hy sinh. Chính vì có một số người tự giác hy sinh, và cần thiết phải hy sinh một số ít người, cho nên mới giành được thắng lợi này đến thắng lợi khác cho sự nghiệp giải phóng của nhân dân ta. Nếu trong cuộc đấu tranh cách mạng hiện nay, không một người nào dám

hy sinh thì nhân ^{đàn} viên không được giải phóng, Tổ quốc ta không thể thống nhất, chủ nghĩa xã hội không thể thực hiện được.

Chúng ta phải cần nhận rõ điều này đã một khi sự hy sinh đến với mình, và khi cách mạng. Khi Đảng đòi hỏi phải hy sinh, thì ta sẵn sàng dùng cảm đem nhận.

b- Nhận đến có được giải phóng, áo nhận dân và gia đình ta mới được tự do hạnh phúc.

Những người song sản và người cách mạng nhận định rằng lợi ích của Đảng, của nhân dân, của dân tộc là nhất trí với lợi ích của cá nhân và gia đình mình. Lợi ích của Đảng, của nhân dân của dân tộc là lợi ích giải phóng M.N Thống nhất Tổ quốc và tiến lên xã hội chủ nghĩa.

Đó cũng .14.

là lợi ích của mỗi người cộng sản, mỗi người cách mạng, vì rằng chỉ khi nào nhân dân được giải phóng, Tổ quốc được thống nhất và tiến lên xã hội chủ nghĩa, thì gia đình và cá nhân ta mới thật sự được giải phóng, mới được ấm no hạnh phúc.

Hiện nay nhân dân miền Nam chưa được giải phóng, Tổ quốc Việt Nam chưa được thống nhất, cho nên cá nhân và gia đình của người cộng sản, người cách mạng ở miền Nam cũng bị áp bức bóc lột như hàng triệu người khác và gia đình khác. Không thể sống trong xã hội tàn bạo của Mỹ. Vì vậy, chúng ta đã giác ngộ đứng ra làm cách mạng và cũng thấy rằng chỉ có làm cách mạng mới giải phóng được nhân dân, do đó mới giải phóng được cá nhân và gia đình mình. Vì nhận rõ điều ấy, cho nên những đảng viên Cộng sản và những .15.

người cách mạng sẵn sàng tự nguyện
hy sinh hết thảy.

Nhưng trong lúc đấu tranh với quân
thù có người nghĩ rằng (và địch cũng
tuyên truyền xuyên tạc như thế): nếu
có nhân tố hy sinh rồi thì còn đâu
hướng sự giải phóng hướng âm no hạnh
phúc? Cách mạng thành công thì ai được
hướng, chủ mình được gì? Vì nghĩ một
cách sai lầm như thế, cho nên đã có
một số người đã không dám hy sinh.

Khi cách mạng khi Đảng đòi hỏi hy
sinh thì trừ trừ, đo dự, tính toán, cuối cùng
là đầu hàng phản bội. Những người này
đã thất sự đã chọn con đường sống làm
mô lệ nhục nhã. Vì lợi ích của cá nhân, gia
đình họ đã hy sinh lợi ích của Đảng, của
nhân dân, của dân tộc. Họ không hiểu
và không giải quyết đúng đắn vấn đề
quan hệ lợi ích cá nhân, gia đình và

và lợi ích của Đảng, của cách mạng.
Trong đấu tranh cách mạng, về căn bản
lợi ích cơ nhân và lợi ích Đảng nhất
trí với nhau, không tách rời nhau.
Nhưng có những lúc lợi ích cơ nhân
và lợi ích Đảng bị mâu thuẫn nhau,
nhất là lúc cách mạng đòi hỏi phải hy
sinh. Những lúc ấy phải giải quyết
thế nào? Chỉ có thể và cần phải đề
lợi ích Đảng và cách mạng lên trên hết
hy sinh tất cả lợi ích cơ nhân để phục
vụ lợi ích Đảng và cách mạng. Vì sao
phải làm như thế? Vì lợi ích Đảng và
cách mạng là lợi ích cao nhất của
người đảng viên, người cách mạng.
Đó là sự sống còn của toàn thể nhân
dân và dân tộc. Nó to lớn hơn lợi ích cá
nhân và gia đình. Và trên đã nói, chỉ
khi nào lợi ích nhân dân được đảm
bảo, thì lợi ích cơ nhân và

gia đình mới thực sự được đảm bảo.
Nếu trong cuộc đấu tranh, không may
cá nhân mình đã bị hy sinh, ta không
được hưởng kết quả thắng lợi của cách
mạng, nhưng nhân dân ta được giải
phóng, Tổ quốc ta được thống nhất.
Trong đó gia đình ta cũng được sống cuộc
đời tự do, hạnh phúc. Cá nhân ta tuy hy
sinh, nhưng tên tuổi ta đời đời bất diệt,
nhân dân ta, gia đình ta, mới mãi biết
án sự đóng góp của ta cho Đảng, cho
cách mạng.

Nếu khi cách mạng đòi hỏi ta hy sinh,
mà ta cứ do dự, tính toán lợi ích riêng
biệt của cá nhân và gia đình, thì bất
cứ một sự tính toán nào, dù nhỏ hay
lớn cũng đều làm trở ngại, thậm chí
phá hoại sự nghiệp giải phóng nhân
dân, và cũng không thể làm cho cá
nhân và gia đình ta thoát khỏi áp bức
bác lột dã man, tàn ác của quân thù.

Tên lại, trong đời người ai ai cũng
muốn sống. Nhưng bọn Mỹ-Diệm thì
bắt ta sống làm nô lệ cho chúng. Nhân
dân ta, cá nhân và gia đình ta không
muốn sống như nhà dưới ách
thống trị của chúng. Chúng ta muốn
sống một cuộc đời quang vinh, muốn
được giải phóng. Do đó người cách
mạng quyết tâm phấn đấu, sẵn sàng
hy sinh hết thảy để đưa sự nghiệp cách
mạng của nhân dân ta, của Đảng ta
đến thắng lợi hoàn toàn. Chúng ta
nhất định không thể vì để bảo vệ cái
mạng sống nhỏ bé của cá nhân mà
đầu hàng phản bội.

II. GIỮ TRÒN KHÍ TIẾT KHÍ ĐỨNG TRƯỚC QUÂN THÙ

4. Trong lúc bị bắt, địch có thể dùng những
thủ đoạn gì đối với ta?
Hoạt động cách mạng dưới chế

là đạo tài phát xít của Mỹ. Diêm ta
có thể bị sa vào lưới quân thù. Trong
lúc bị bắt, nhất định quân thù sẽ không
là một thủ đoạn tàn ác xảo quyệt nào
đối với ta.

Chúng sẽ dùng mọi hình thức khủng
hùng uy hiếp. Thủ đoạn căn bản và ác liệt
nhất của địch là dùng mọi cực hình tra
torture. Có lúc chúng tra tấn triển miên dai
lặng có thể suốt 4,5 tháng hoặc suốt
là quá trình bị cầm tù. Có lúc chúng
đem đi bán, đi chém, hoặc cũng
có lúc chúng bắn thật, chém thật.
Chúng sẽ dùng mọi cách lừa phỉnh, dụ
lừa mua chuộc, đầu độc, hủ hóa tư tưởng,
kìm chế tinh thần chiến đấu và ý chí
bình giác của ta bị tê liệt. Có thể
chúng bày đặt ra anh này đã khai,
chị kia đã chỉ để cho ta mắc mưu
chúng. Có lúc chúng

cho những tên đầu hàng phản bội đến
lại dụng tình nghĩa đồng chí, thuyết phục
ta đầu hàng. Có lúc chúng đưa ra những
luận điệu thâm độc nhằm khêu gọi từ
tuồng tham sống, sợ chết của ta dùng
lời ngon tiếng ngọt bảo ta khai báo chúng
sẽ cho về ở với vợ con cho mẹ, hưởng đời
hạnh phúc. Có lúc chúng cho ta ăn sung
mặc sướng, cho người phục dịch.

Chúng có thể đưa tiễn tại, địa vị ramua
chước. Cũng có thể chúng cho những
người con gái đẹp đến gần gũi chuyện
trà, giúp đỡ, an ủi, làm ra vẻ thương xót,
yêu đương rồi khêu gọi dục tình, làm
cho ta say mê, sa ngã.

Đi đôi với những thủ đoạn ấy, chúng
còn có thể dùng nhiều cách khủng bố
gia đình, nhằm làm công vào
tình cảm của ta. Có lúc chúng bắt
cả vợ con.

cha mẹ ta tra tấn dã man trước mặt
mình, hoặc tịch thu tài sản ruộng
vườn, làm cho gia đình ta kiệt quệ đều
đúng. Cũng có thể chúng mua chuộc,
bắt buộc vợ con cha mẹ ta thuyết
phục ta đầu hàng.

Tóm lại địch sẽ dùng mọi thủ đoạn
từ những bô: uy hiếp, đến mua chuộc,
đầu dỗ, đầu độc lừa phỉnh ta. Tất cả
đều nhằm mục đích bắt buộc ta phải
cung khai cơ sở tổ chức, có quan chỉ
dạo, đường lối chủ trương công tác của
Đảng, để phá hoại Đảng và phong trào
quần chúng, biến ta thành một tên lính
đầu hàng phản bội, đứng về hàng ngũ
của địch chống lại cách mạng.

Đây là lúc thử thách gay gắt nhất, là
lúc hiện rõ thái độ của người cách
mạng sẽ kiên quyết đi theo con đường
cách mạng mà mình đã chọn không
là lúc người cách mạng

có chân chính hiến thân cho sự nghiệp
cách mạng không?

5. Trước những thử thách của quân
thần, thái độ của ta phải thế nào?

Chúng ta biết rằng, xương thịt của
người cộng sản, của người cách mạng
cũng như xương thịt của bao nhiêu người
bình thường khác, khi đánh thì đau, có thể
bị tàn tật, suy nhược, hoặc có thể bị
chết. Chúng ta là những người cộng sản,
những người cách mạng, chúng ta không
muốn và không bao giờ muốn chết.

Chúng ta có tình thương yêu cha mẹ, vợ
con sâu sắc, không muốn và không bao
giờ muốn cho gia đình ta phải chịu cảnh
tang tấu, đau thương đời khổ. Nhưng khi
cách mạng đòi hỏi ta phải hy sinh, thì
dù ta có chết, dù gia đình ta có tiêu tan
điều đúng, thái độ duy nhất của người
cộng sản, của người cách mạng là
bất chấp mọi thử

ngạn của địch, Kiên quyết cần nãg chịu
đúng đến cùng, thù chết chú nhất định
không chịu hạ mõi khai mõi điều bị
mặt nào của Đảng, của cách mạng.
Đù chết, nhất định chúng ta Kiên
quyết giữ trọn khí tiết cách mạng đến
cùng không đầu hàng phản bội nhục
nhã.

Vì mấy lẽ sau đây:

a) Chúng ta phải bảo vệ đến cùng lợi ích
của Đảng, của cách mạng, không làm
thiệt hại cho nhân dân, cho Đảng. Bảo vệ
lợi ích của Đảng, của cách mạng cụ thể
trong lúc này là không khai báo công
tố chức, cơ quan chỉ đạo, cán bộ, đứng
lời phươg châm công tác của Đảng. Nếu ta
cung khai bất cứ một điều gì là ta đã công
khai trực tiếp đem quân thù tiêu diệt Đảng,
tiêu diệt cách mạng. Nhiều đồng chí của ta nhiều
cán bộ của Đảng sẽ bị bắt, quân chúng sẽ mất
người

lãnh đạo và cũng sẽ bị khủng bố.
Địch tìm đủ mọi cách phá hoại hoặc
đối phó với đường lối phương châm
công tác của Đảng, ngăn trở sự hiện
trưng quần chúng. Cách mạng do
đó sẽ bị tổn thất nặng nề, lâm vào
tình thế khó khăn, không thể nào
thống lợi được nhanh chóng. Cuộc đời
đau khổ của nhân dân, và tiếng của
gia đình và cá nhân ta cũng bị kéo
dài ra mãi.

b. Chúng ta phải bảo vệ đến cùng
Sinh mệnh chính trị của ta. Trong con
người cách mạng có 2 cái sống: cái
sống về thể xác và cái sống về tinh thần.
Cái sống về tinh thần là lý tưởng cao
cả vĩ đại của chúng ta. Đó là sinh mệnh
chính trị của ta. Sinh mệnh chính trị là
biểu hiện lý trung thành vô hạn đối với sự
nghiệp giải phóng nhân dân là tinh thần sẵn
đây hy sinh phấn đấu cho Đảng, cho chủ
nghĩa CS. Nếu ta phải bảo vệ sống với ý

muốn bảo vệ thể xác của mình, để
câu mong kẻ địch cho ta được sống
thì MỘT MẶT, chưa chắc kẻ địch đã
đủ cho ta thực hiện cái ý muốn xâu
xa ấy. Vì theo kinh nghiệm thực tế,
nếu ta khai báo một điều gì, dù là
điều tốt nhỏ, kẻ địch sẽ thừa cơ hỏi
ấy, lên công ta mạnh hơn, đánh ta
nhiều hơn, có thể đưa ta đến chỗ
chết. MẶT KHÁC, một khi ta đã khai
báo điều gì cho địch, có nghĩa là ta
đã đầu hàng, phản bội, thì tất cả
sinh mệnh chính trị của ta đã mất
sạch. Dù về sau ta còn sống đi nữa,
thì cái sống của ta chẳng khác nào
như một cái xác không hồn. Ta sống
nhưng bị nhân dân phi nhò tự mình
loại ra khỏi hệ ngũ C-M tiếng xấu hãy
lưu truyền hết đời này qua đời khác.
Thử hỏi: Sống như thế còn có ý nghĩa
gì? Một cuộc sống như thế hoàn

toàn vô vị.

Cho nên, người cộng sản, người C.M coi sinh mệnh chính trị là cái trọng yếu nhất của mình, coi sinh mệnh chính trị cao hơn sinh mệnh xương thịt. Thà sinh mệnh xương thịt bị hủy hoại, chủ nhật định không để cho kẻ địch tiêu diệt sinh mệnh chính trị của ta. Dù kẻ địch có giết chết ta, thể xác của ta không còn, nhưng sinh mệnh chính trị của ta đời đời sống mãi. Đó là cái vĩnh cửu nhất của đời ta.

c. Chúng ta phải làm gương mẫu cho quần chúng tin tưởng Đảng, tin tưởng cách mạng, đồng viên quần chúng luôn đi theo Đảng, đi theo cách mạng và kiên quyết đấu tranh với quân thù.

Một hành động của người đảng viên, của người cách mạng đều có ảnh hưởng lớn lao đến uy tín của Đảng.

của cách mạng, có tác dụng hiệu triệu
quần chúng đi theo Đảng, đi theo cách
mạng. Vì qua hành động kiên trì C.M
của ta trước sự tra tấn, chém giết của
địch, quần chúng sẽ hiểu rõ những đảng
viên cộng sản là kiên quyết đấu tranh
cho quyền lợi của họ, làm cho họ càng
thêm tin tưởng Đảng, tin tưởng C.M,
và noi theo những đảng viên cộng sản
những người cách mạng mà kiên quyết
đấu tranh đến cùng với địch. Từ hơn
30 năm nay, qua các thời kỳ cách
mạng nhiều chiến sĩ ưu tú của Đảng đã
đường cao khí tiết không khuất phục kẻ
thù. Nhiều chiến sĩ cách mạng, tuy bị tra
tấn bắn giết, chẳng những không khai
mà còn tỏ rõ khí thế tin tưởng lạc quan
trước quân thù. Nhiều người vẫn cơ hất,
hổ khẩu hiệu trước khi đưa lên máy chém.
Tuy Đảng và cách mạng phải
hy sinh nhiều